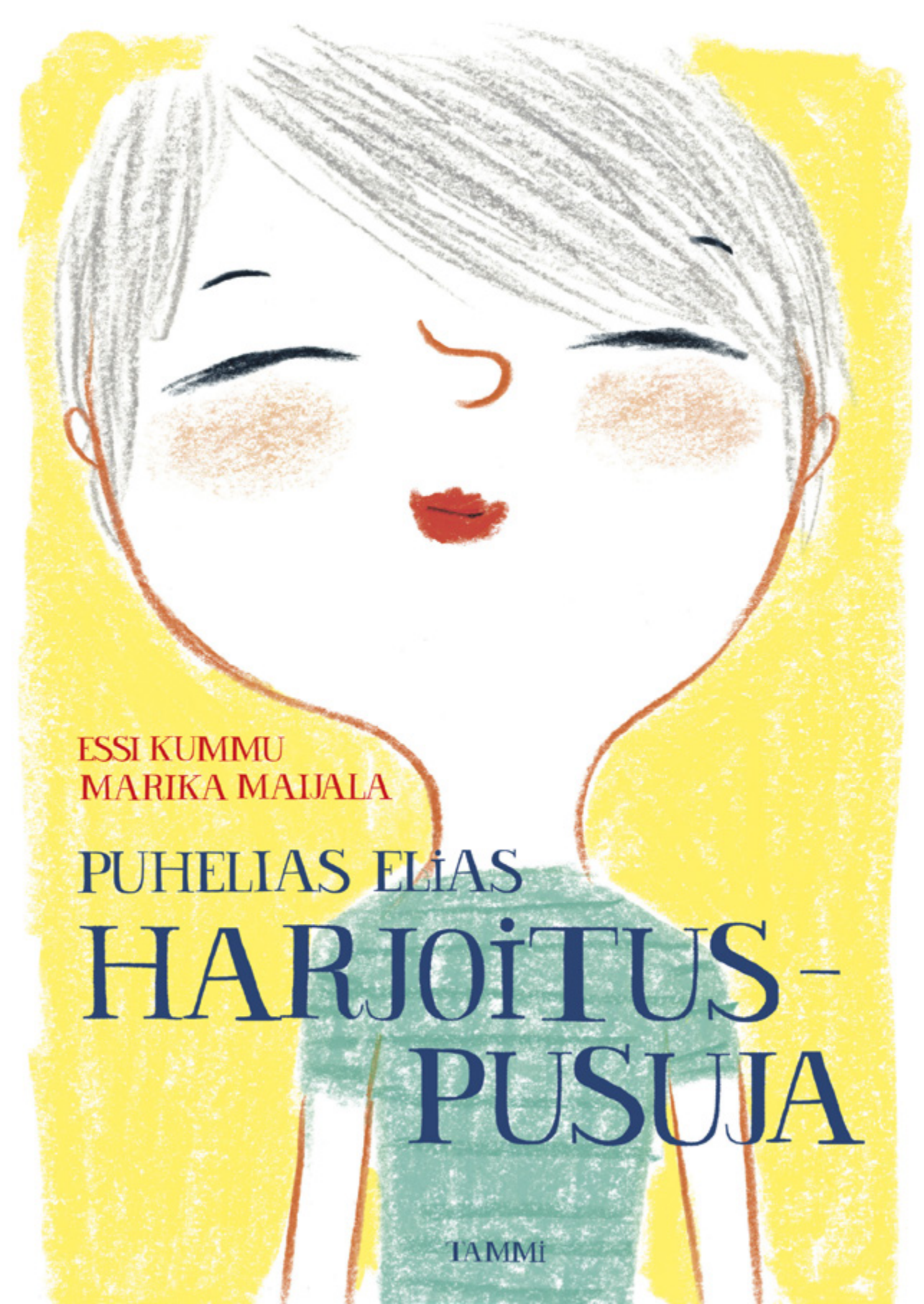
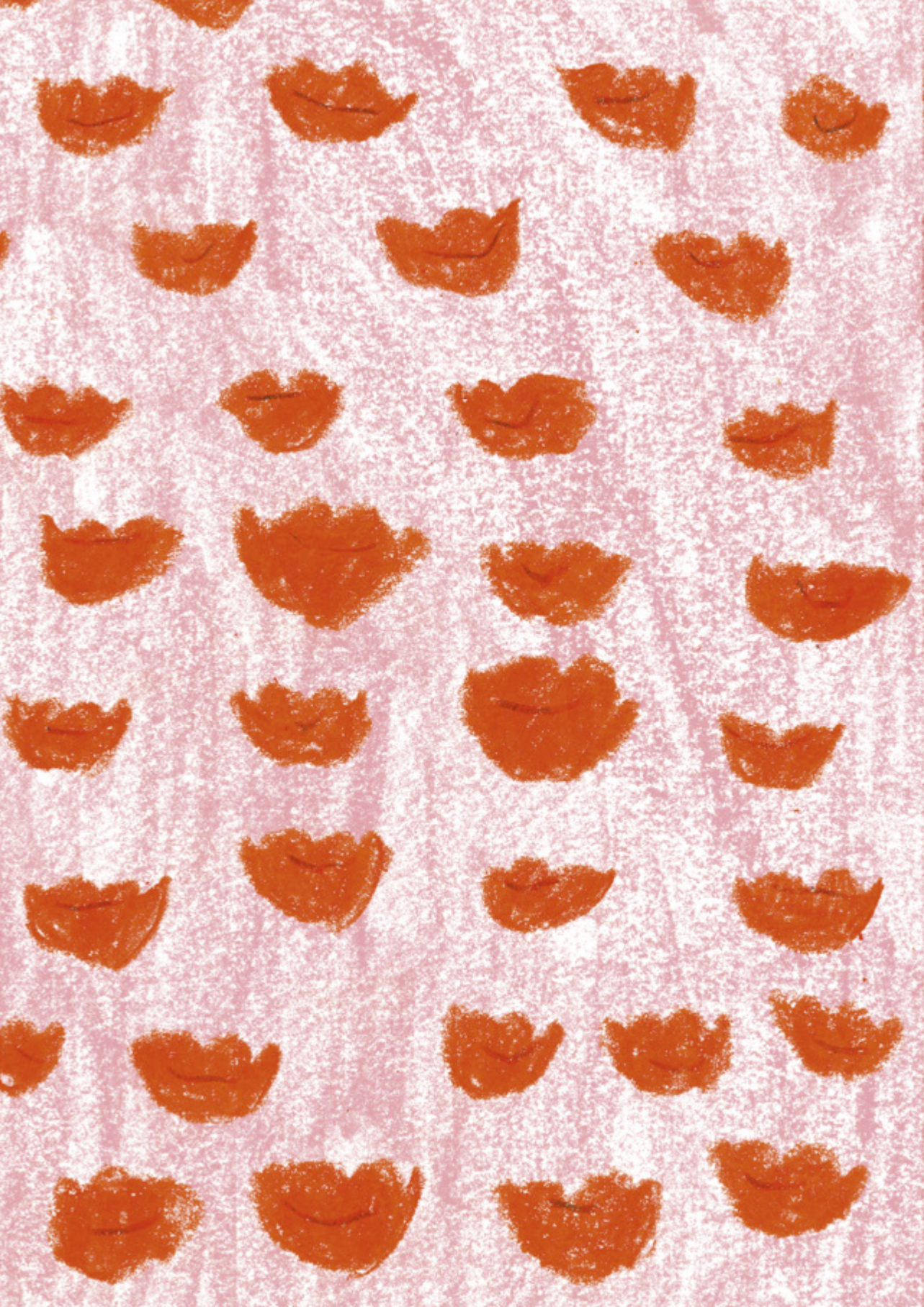

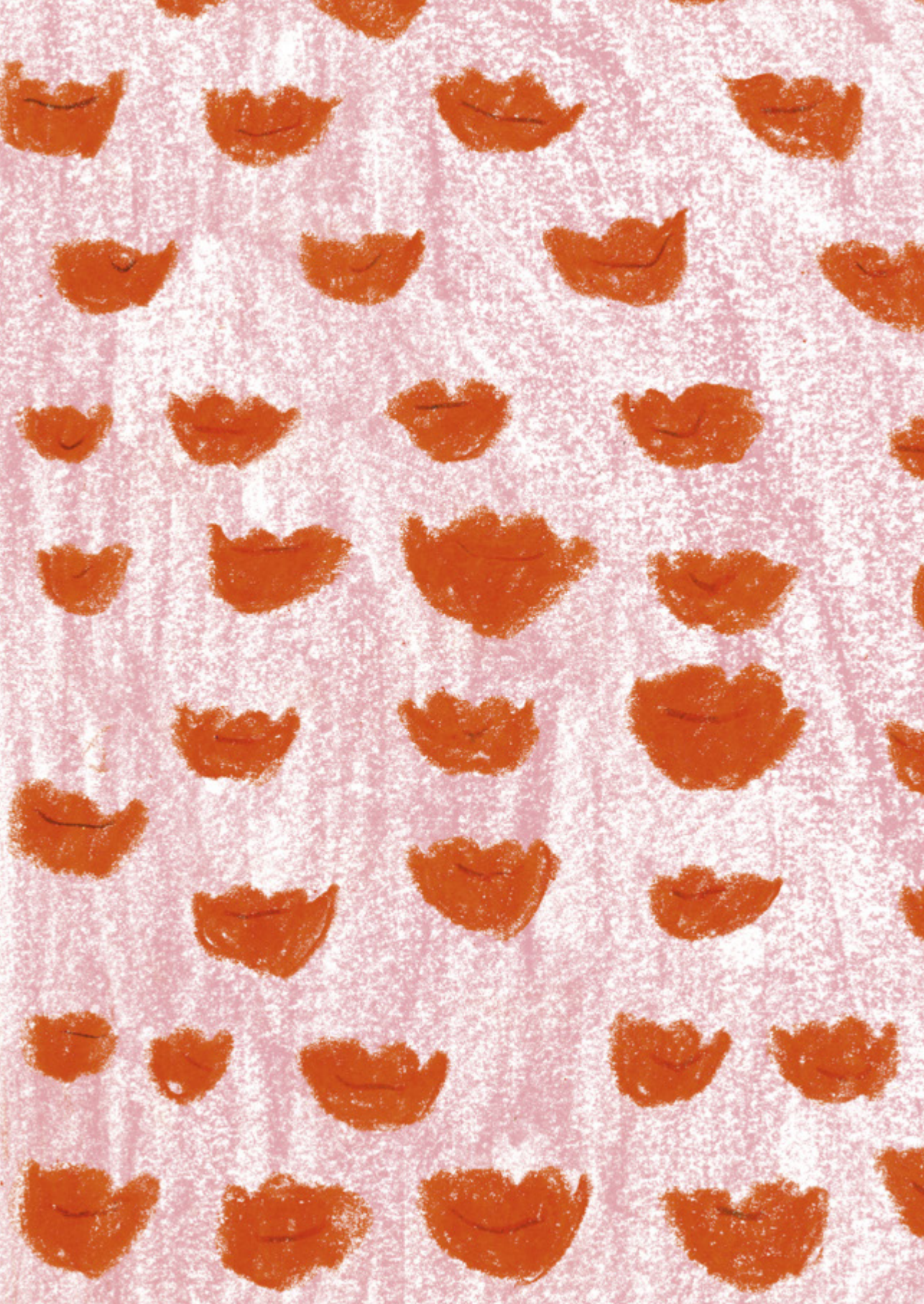

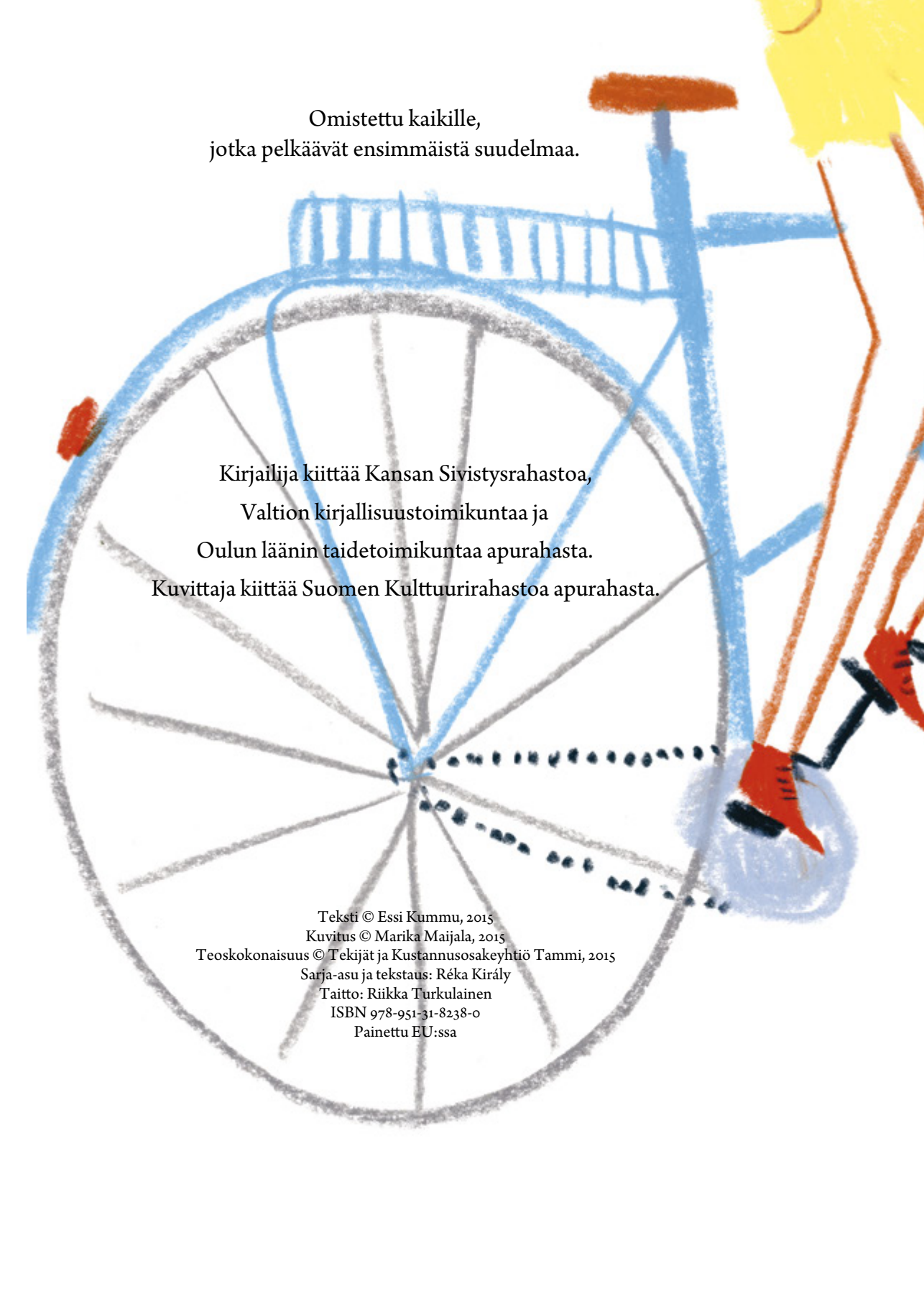
ESSI KUMMU
MARIKA MAIJALA

PUHELIAS ELIAS
HARJOITUS -
PUSUJA

TAMMI

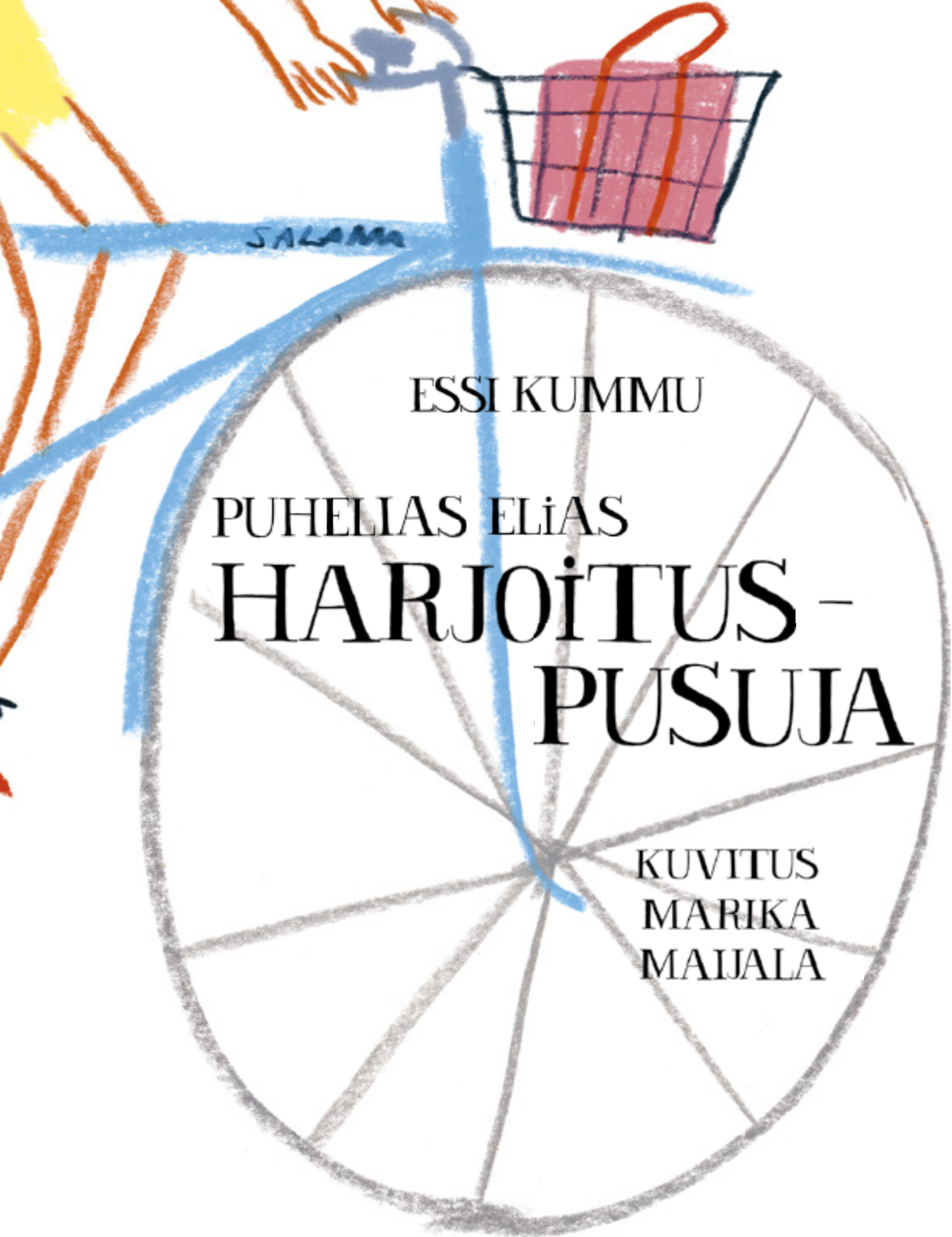

Omistettu kaikille,
jotka pelkäävät ensimmäistä suudelmaa.

Kirjailija kiittää Kansan Sivistysrahastoa,
Valtion kirjallisuustoimikuntaa ja
Oulun läänin taidetoimikuntaa apurahasta.
Kuvittaja kiittää Suomen Kulttuurirahastoa apurahasta.

Teksti © Essi Kumm, 2015
Kuvitus © Marika Maijala, 2015
Teoskokonaisuus © Tekijät ja Kustannusosakeyhtiö Tammi, 2015
Sarja-asu ja tekstaus: Réka Király
Taitto: Riikka Turkulainen
ISBN 978-951-31-8238-0
Painettu EU:ssa

ESSI KUMMU

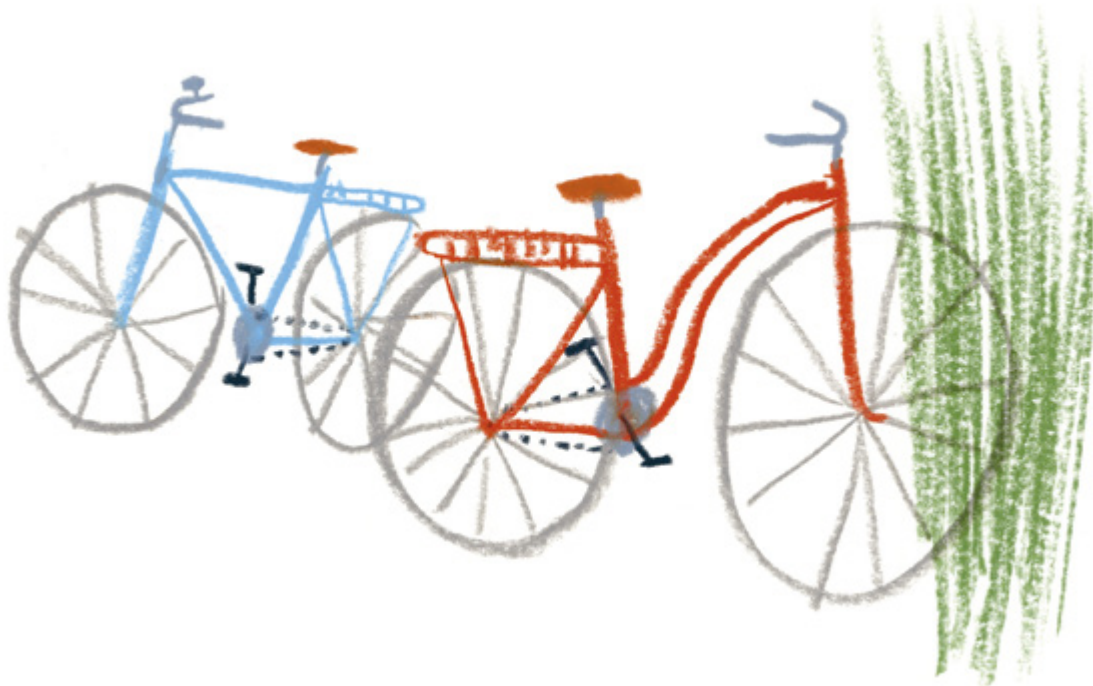
PUHELIAS ELIAS

HARJOITUS - PUSUJA

KUVITUS
MARIKA
MAIJALA

Kustannusosakeyhtiö Tammi
Helsinki

RANNALLA

Tänään aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta.

On kesäloman ensimmäinen päivä. Elias ja äiti aikovat olla koko päivän yhdessä ja laiskotella. He ajavat pyörillä rantaan.

Elias on pakannut reppuun eväät, pyyhkeen ja ankkapokkarin. Kun he levittävät äidin kanssa vilttiä maahan, Elias tuntee lämmön paljailla käsivarsillaan. Lokit raakkuvat jossakin kauempana. Elias laskee eväät nurmikolle.

Kun äiti palaa lukitsemasta pyöriä, Elias makaa viltillä kädet pään alla ja katselee taivasta. On mahtavaa olla lomalla koulusta. Ei malta ollenkaan lukea, kun voi vain makoilla ulkona ja heilutella varpaita.

- Äiti. Minulla on sinulle tosi hyvä romaanin nimi.
- Ai mikä?
- Kerron sen kohta.

Elias nousee ja käy kokeilemassa kädellään vettä.

– Onko se kylmää? äiti kysyy. Hän ottaa eväskorista mehupullon, kirjan ja uimavaatteet.

– On se vielä, Elias vastaa. Hän tulee takaisin äidin viereen viltille.

– Sen nimi on Rakkautta viisi minuuttia, Elias kuiskaa.

– Minkä?

– No sen kirjan, juurihan minä sanoin. Sinä voit kertoa siinä itsestäsi.

– Ai jaahas, äiti sanoo.

– Joo. Sain idean noista.

Elias osoittaa tyttöä ja poikaa, jotka ovat samanikäisiä kuin hän itse.

He kävelevät aivan toisiaan liki. Sitten he menevät lähekkäin, ja nenät ja huulet koskettavat toisiaan.

– Kun ne pussaavat, ne eivät pussaa oikeasti, Elias supattaa äidille.

– Jaa mitenkä niin? äiti supattaa takaisin.

– Minä katsoin. Ne pussaavat, mutta ne eivät pussaa oikeasti.

– No miten niiden sitten pitäisi pussata? äiti kysyy.

– Sillä lailla kuin aikuiset, Elias sanoo.

– Ei niiden vielä tarvitse osata. Ne vasta harjoittelevat rakkautta, äiti sanoo.

Elias istuu hiekalle ja asettuu pötkölleen samaan asentoon kuin äiti. Hän laskee päänsä käsiensä päälle. Viltin reunoilla nurmikossa liikkuu jotakin aivan pientä. Elias seuraa katseellaan mustaa pistettä. Äiti laskee katseensa takaisin kirjaan, jota yritti lukea, mutta sitten hänen kasvonsa kirkastuvat, ja hän kuiskaa Eliakselle:

– Ne ovat harjoituspusuja.

Elias irvistää. Hänen mielestään harjoituspusut ovat tosi ällöttäviä.

– Ja minä luulen, että ne ovat ihan hyviä harjoituspusuja, äiti sanoo ja palaa takaisin kirjaansa.

Elias laskee ankkapokkarin syrjään ja katselee hyönteisen vaivalloista liikkumista pitkässä ruohikossa. Lyhytkin matka on sille aivan eripituinen kuin Eliakselle.

Hän päättää tehdä pienen kokeen ja laskee pokkarin maahan ötökän reitille.

Ötökkä pysähtyy heti. Se jää jököttämään paikalleen ruohonkorren päähän eikä enää liiku.

Pokkarin sivureuna on sille varmaan ainakin talon kokoinen, Elias ajattelee.

PUPUTYTTÖJÄ

Illalla on sirkuskoulun kevätjuhlat. Inkeri valmistautuu esitystä varten pukuhuoneessa muiden kanssa. Elias ja äiti odottavat lämpiössä.

Pukuhuoneen oven takaa kuuluu hirinää ja kikatusta. Juuri ennen kuin esitys alkaa, tulee toinen ryhmä tyttöjä odottamaan lämpiöön. Tytöt ovat pitkiä ja notkeita ja pukeutuneet pinkkeihin sukkahousuihin. Heillä on pitkät jalat, ja osalla tytöistä on mustat trikoot ja jäniksen korvat.

Kun Elias näkee töpöhännän, hän laskee katseensa alas.

Tytöt parveilevat Eliaksen edessä, ja kaikilla on melkein samanlainen asu.

Kun Elias näkee töpöhännän toisen kerran, hän laskee taas päänsä alas.

Äiti on hakenut heille kanttiinista kahvia ja mehua. Hän istahtaa Eliaksen viereen höyryävä pahvimuki kädessään.

– No Elias, mikä tuli?

Elias tarttuu omaan mukiinsa ja pudistaa päätään.

– Elias?

Mutta Elias huitaisee kädellä.

Pian Elias unohtaa asian
ja nostaa päänsä hörpätäkseen
kupista.

Silloin hän näkee taas saman
töpöhännän. Vain tyttö on
vaihtunut.

Puputyttöillä on ponin-
hännät, pitkät niskat ja
jalat, vaaleanpunainen
töpöhäntä ja pehmeät
säärystimet. Elias
katselee vakavana
kengänkärkiään.
Ne ovat vuoren
korkuiset. Vieressä
äiti hihittää.

– Elias.

Elias tekee sormella
varoittavan eleen.

– En minä sanonut
mitään, äiti suhahtaa.

Elias tekee taas
sormella saman
eleen, mutta ei
katso äitiä.
Mehukuppi Eliaksen
kädessä on koskematon.

Silloin äiti kumartuu
lähemmäs ja kuiskaa:
– Kuules jamppa. Minä en
sanoisi mitään edes sadasta-
tuhannesta eurosta.

Mutta suoraan sanot-
tuna en kyllä oikein
tajua, miksi sinä niin
kauheasti pelkää
muutamaa tytöksi
pukeutunutta
pupua.

Kun esitys kuulutetaan alkavaksi, he nousevat ja siirtyvät muiden mukana saliin. Sisällä on kauhea hälinä. Ikkunoiden edessä on mustat paksut verhot, ja myös seinät ovat mustat. Yleisö johdatetaan paikoilleen. Elias ja äiti valitsevat paikat keskirivistä.

Inkerin ryhmä esiintyy heti ensimmäisenä.

Kun musiikki alkaa, äiti nousee penkistä ja vilkuttaa Inkerille.

– Hyvä Irmeli!

Inkeri on niin innoissaan esiintymisestä, että hymyilee ja pomppii uudessa keltaisessa taftimekossaan ylös alas myös silloin, kun on toisten vuoro loikata trampoliinilta jumppapatjalle. Onneksi Inkeri onnistuu lopulta omalla vuorollaan ja kaikki taputtavat. Sitten Inkeri tulee ryhmän mukana lavan eteen ja kumartaa yleisölle. Uudessa mekossaan hän näyttää aivan auringonkukalta.

Inkerin ryhmän ohjaaja on nimeltään Valtteri. Hän on pukeutunut orava-asuun ja esittää seuraavaksi työparinsa kanssa mitä omituisimpia akrobaattisia liikkeitä. Yhdessä niistä kiivetään toisen olkapäille ja nouseaan seisomaan. Sen jälkeen lavalle tulee kaksi poikaa, jotka tekevät taikatemppuja pelkillä ämpäreillä ja tennispalloilla.

- Ihminen harjoittelee rakkautta koko elämänsä ajan, äiti sanoo. – Myös oikeasti pussaavat saattavat joutua aloittamaan alusta.
- Siis vaikka osaavat jo pussata?
- Niin. Sen jälkeen tulee paljon vaikeampia asioita.
- Kuten mitä? Elias kysyy.
- Kuten ystävyys, äiti vastaa.
- Mutta eihän ystävyys ole ollenkaan vaikeaa!
- Ei se olekaan silloin, kun ei ole vielä pussattu, äiti sanoo.

Herkkä, lempeää huumoriakin säteilevä kertomus Eliaksen ihka ensimmäisestä ihastuksesta on omistettu kaikille, jotka pelkäävät ensimmäistä suudelmaa. Tarina sivuaa myös uusioperheiden aikuisten uusia alkujä. Marika Maijalan kuvitus hehkuu hellekesän lämpöä.

Harjoituspusuja on Oulussa asuvan Essi Kummun toinen lastenkirja. *Puhelias Elias* oli vuonna 2012 Finlandia Junior -ehdokkaana.

#kirja
WWW.KIRJA.FI

9 789513 182380

L85.2 ISBN 978-951-31-8238-0

Kannen kuvat: Marika Maijala
Tekstaus: Réka Király